سرمقاله

پکن؛ جایی که کلید بحران ایران و آمریکا می‌تواند چرخش کند

ادامه از صفحه یک

از سوی دیگر، ایران نیز برای حل بحران به دیپلماسی نیاز دارد، اما دیپلماسی‌ای که منافع و حقوق ایران را نادیده نگیرد. تهران در روزهای اخیر پیشنهادهایی برای ایجاد یک مسیر اعتمادسازی ارائه کرده و مذاکرات غیرمستقیم نیز از طریق قطر ادامه یافته است. بر اساس گزارش امروز رویترز، ایران پاسخ آمریکا به طرح هفت‌روزه خود را از طریق میانجی‌های قطری دریافت کرده و اختلاف اصلی فعلاً بر سر ترتیب اجرای اقدامات است، نه اصل ادامه تماس‌ها.

بنابراین پکن تنها مسیر موجود نیست؛ اما می‌تواند یکی از مهم‌ترین مسیرها باشد.

ترامپ اگر بخواهد به یک توافق برسد، احتمالاً نمی‌خواهد این توافق در افکار عمومی آمریکا صرفاً به عنوان پیروزی دیپلماتیک چین معرفی شود. این مسئله با منطق سیاست خارجی و تصویر سیاسی ترامپ سازگار نیست.

از سوی دیگر، ترامپ نمی‌تواند نقش چین را نادیده بگیرد. تنها چند روز پیش، او و شی جین‌پینگ در واشنگتن درباره مسائل منطقه‌ای، از جمله ایران، گفت‌وگو کردند و در جمع‌بندی رسمی چین و آمریکا بر ضرورت تعهد ایران به عدم دستیابی به سلاح هسته‌ای و آزادی کشتیرانی در آبراه‌های بین‌المللی تأکید شد.

این یعنی پکن و واشنگتن، با وجود اختلافات گسترده، درباره بخشی از مسئله ایران دارای نقطه تماس هستند.

از همین‌جا می‌توان به یک سناریوی مهم رسید: ممکن است چین زمینه را فراهم کند، ایران و آمریکا خطوط قرمز خود را تعدیل کنند، کشورهای منطقه نقش مکمل داشته باشند و در نهایت ترامپ توافق را به نام یک دستاورد آمریکایی اعلام کند. در چنین وضعیتی، چین لازم نیست برنده بحران باشد تا نقش تعیین‌کننده داشته باشد.

مسئله اصلی این است که پکن نباید به میدان رقابت بر سر اعتبار سیاسی تبدیل شود.

اگر هدف، پایان جنگ و ایجاد یک سازوکار پایدار برای حل اختلافات باشد، اعتبار توافق اهمیت کمتری از خود توافق دارد. ایران به کاهش فشار اقتصادی و امنیتی نیاز دارد؛ آمریکا به توافقی نیاز دارد که بتواند آن را دستاورد سیاست فشار و مذاکره خود معرفی کند؛ چین نیز به ثبات منطقه و امنیت انرژی نیازمند است. این سه نیاز، اگر درست مدیریت شوند، می‌توانند به جای برخورد، در یک نقطه به هم برسند.

اما نباید فراموش کرد که فاصله تهران و واشنگتن همچنان جدی است. ترامپ در روزهای اخیر مواضع سختی اتخاذ کرده و مذاکرات نیز با موانع جدی روبه‌روست. حتی گزارش امروز رویترز از افزایش قیمت نفت در پی توقف پیشرفت مذاکرات ایران و آمریکا حکایت دارد.

بنابراین، پکن هنوز کلید قطعی حل بحران نیست؛ اما به یکی از مهم‌ترین حلقه‌های زنجیره دیپلماسی تبدیل شده است.

بحران ایران و آمریکا شاید در نهایت نه در واشنگتن، نه در تهران و نه حتی در دوحه، بلکه در تعامل چند پایتخت مدیریت شود؛ تهران، واشنگتن، پکن و بازیگران منطقه‌ای.

در این میان، هنر دیپلماسی ایران آن است که از ظرفیت چین استفاده کند، بدون آنکه پرونده ایران به میدان رقابت قدرت‌های بزرگ تبدیل شود.

و هنر ترامپ نیز اگر واقعاً به دنبال پایان بحران باشد، این است که میان مالکیت سیاسی توافق و حل واقعی بحران تفاوت قائل شود. جهان امروز بیش از آنکه به یک قهرمان برای پایان بحران نیاز داشته باشد، به یک توافق پایدار نیاز دارد.

اگر پکن بتواند تهران و واشنگتن را چند قدم به یکدیگر نزدیک کند، مهم نیست پرچم چه کشوری پشت میز مذاکره قرار دارد؛ مهم این است که صدای جنگ، جای خود را به صدای دیپلماسی بدهد.

خبر

حادثه تیراندازی در مقابل دادگستری مهاباد

فرمانده انتظامی مهاباد گفت: در حادثه تیراندازی در مقابل دادگستری بر اثر اختلافات شخصی و با انگیزه انتقام‌جویی یک نفر جان خود را از دست داد و چهار نفر دیگر زخمی شدند.

به گزارش خبرگزاری مهر، سرهنگ امیررضا رسولیان در این زمینه از وقوع حادثه تیراندازی مقابل ساختمان دادگستری این شهرستان و کشته و زخمی شدن پنج نفر خبر داد و اظهار کرد: این حادثه ، شنبه ۱۱ مهرماه، ساعت ۹:۳۰ صبح در مقابل در ساختمان دادگستری مهاباد رخ داد و در جریان آن، یک نفر بر اثر اصابت گلوله جان خود را از دست داد و چهار نفر دیگر نیز زخمی شده‌اند.

وی افزود: بررسی‌های اولیه مأموران نشان می‌دهد این حادثه در پی اختلافات شخصی و با انگیزه انتقام‌جویی رخ داده است. و این افراد اهل نقده بودند. فرمانده انتظامی شهرستان مهاباد ادامه داد: بر اساس تحقیقات اولیه، فرزند فرد مهاجم چند سال قبل به قتل رسیده بود و این فرد، یکی از خانواده‌ها را مسئول این حادثه می‌دانسته است. رسولیان تصریح کرد: فرد مهاجم امروز در مقابل ساختمان دادگستری مهاباد با استفاده از سلاح گرم به اعضای خانواده فردی که از نظر او در قتل فرزندش نقش داشته، حمله کرده و اقدام به تیراندازی کرده است. این حادثه در مقابل یکی از مراکز قضایی شهرستان مهاباد رخ داده و رسیدگی به ابعاد آن در دستور کار مراجع انتظامی و قضایی قرار گرفته است.

«ابتکار» از دلایل بی اثر بودن وعده‌های معیشتی دولت گزارش می‌دهد

معیشت؛ از پشت تریبون تا سفره مردم

گروه سیاسی - در اقتصاد تورمی، فاصله میان یک تصمیم اقتصادی و اثر آن بر زندگی مردم گاهی بسیار بیشتر از چیزی است که روی کاغذ به نظر می‌رسد. حقوق افزایش پیدا می‌کند، بسته حمایتی طراحی می‌شود، از اصلاح نظام پرداخت سخن گفته می‌شود و بار دیگر حفظ قدرت خرید در دستور کار قرار می‌گیرد؛ اما برای خانواری که هر ماه با قیمت‌های تازه مواد غذایی، مسکن، درمان و سایر هزینه‌های ضروری روبه‌رو می‌شود، یک معیار بیشتر اهمیت ندارد؛ اینکه در پایان ماه چه مقدار از درآمد باقی مانده و با حقوق دریافتی چه میزان از نیازهای زندگی قابل تأمین است؟

خانوارها اقتصاد را نه از خلال بخشنامه‌ها و جلسات، بلکه در فروشگاه، اجاره خانه، هزینه درمان و موجودی حساب بانکی خود تجربه می‌کنند. به همین دلیل، مهم‌ترین تحول در سیاست معیشتی زمانی رخ دهد که به جای اعلام تعداد برنامه‌ها و طرح‌های جدید، بتوان از یک نتیجه ساده سخن گفت. اینکه قدرت خرید مردم واقعاً چقدر بهتر شده است؟

در روزهای اخیر بار دیگر دو اظهارنظر درباره وضعیت معیشتی مردم مورد توجه قرار گرفته است. علاءالدین رفیع‌زاده، رئیس سازمان اداری و استخدامی کشور در گفت و گو با ایرنا از دستور رئیس‌جمهوری برای بررسی راه‌های ارتقای معیشت کارکنان دولت خبر داده است. او گفته گزارشی در این زمینه در دولت مطرح شده و سازمان اداری و استخدامی به همراه سازمان برنامه و بودجه در حال بررسی راه‌های تأمین منابع مالی است. به گفته او، اگر تصمیمی در این زمینه اتخاذ شود، اطلاع‌رسانی خواهد شد.

تقریباً همزمان، بابک نگاهداری رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس، با ادبیاتی متفاوت به همان مسئله پرداخته است. اوحفاظت از معیشت مردم را بخشی از دفاع ملی دانسته و سه اولویت را حفاظت از سبد ضروری خانوار، پشتیبانی از استمرار تولید و کاهش نااطمینانی اقتصادی معرفی کرده است. نگاهداری همچنین نکته‌ای مهم‌تر را مطرح کرده و گفته مردم باید نتیجه اقدامات اقتصادی را در ثبات زندگی، دسترسی به کالاهای ضروری و امنیت شغلی خود احساس کنند.

همین جمله شاید بهترین نقطه برای ارزیابی سیاست‌های معیشتی باشد؛ اینکه مردم باید نتیجه را احساس کنند.

تشخیص مسئله کافی نیست

اینکه دو مقام از دو مجموعه متفاوت حاکمیتی بر ضرورت حفاظت از معیشت تأکید می‌کنند، نشان می‌دهد درباره اصل مسئله اختلاف چندانی وجود ندارد. دولت می‌داند حقوق‌بگیران تحت فشار قرار دارند و مرکز پژوهش‌های مجلس نیز از کاهش قدرت خرید و ضرورت حمایت از سبد خانوار سخن می‌گوید.

مشکل اقتصاد ایران در سال‌های اخیر اما کمتر در تشخیص مسئله بوده است. تقریباً همه دولت‌ها و مجالس از تورم، کاهش قدرت خرید، مشکلات بازنشستگان، فشار هزینه مسکن و ضرورت حمایت از اقشار کم‌درآمد سخن گفته‌اند. اما چالش اصلی در مرحله بعد آغاز می‌شود. این تشخیص چگونه به سیاستی تبدیل می‌شود که اثر آن قابل اندازه‌گیری باشد؟

نمونه همین مسئله را می‌توان در سخنان رئیس سازمان اداری و استخدامی مشاهده کرد. خبر مثبت این است که دولت مسئله معیشت کارکنان را بررسی می‌کند؛ اما هنوز مشخص نیست این بازنگری دقیقاً شامل چه اقدامی خواهد شد، چه میزان منابع نیاز دارد، از چه زمانی اجرا می‌شود و چه مقدار از کاهش قدرت خرید حقوق‌بگیران را جبران خواهد کرد. در نتیجه تا زمانی که پاسخ این پرسش‌ها روشن نباشد، «بررسی برای بهبود معیشت» بیشتر یک اعلام جهت‌گیری است تا یک سیاست اقتصادی.

مسابقه نابرابر حقوق و قیمت‌ها

مسئله اساسی حقوق‌بگیران در یک اقتصاد تورمی را می‌توان بسیار ساده توضیح داد. اگر هزینه زندگی با سرعت بیشتری از درآمد خانوار افزایش پیدا کند، حتی افزایش اسمی حقوق نیز الزاماً به معنای بهبود معیشت‌نیست.

ممکن است دریافتی فرد نسبت به سال قبل بیشتر شده باشد، اما اگر قیمت خوراک، اجاره، درمان و حمل‌ونقل با سرعت بالاتری افزایش یافته باشد، قدرت خرید واقعی او کاهش پیدا می‌کند. بنابراین معیار موفقیت سیاست حقوق و دستمزد نباید صرفاً درصد افزایش حقوق باشد؛ بلکه باید بررسی شود درآمد جدید چه سهمی از هزینه‌های واقعی خانوار را پوشش می‌دهد. این تفاوت میان «حقوق اسمی» و «قدرت خرید واقعی» همان چیزی است که بسیاری از سیاست‌های حمایتی را در عمل کم‌اثر می‌کند. افزایش حقوقی که چند ماه بعد توسط رشد قیمت‌ها جذب شود، شاید فیش حقوقی را تغییر دهد، اما الزاماً تغییری پایدار در کیفیت زندگی ایجاد نمی‌کند.

از سوی دیگر دولت نیز با محدودیت منابع روبه‌روست. افزایش گسترده هزینه‌های جاری بدون پیش‌بینی منابع پایدار می‌تواند کسری بودجه ایجاد کند و اگر این کسری از مسیرهای تورم‌زا تأمین شود، بخشی از افزایش درآمد دوباره از طریق افزایش قیمت‌ها از جیب همان حقوق‌بگیر خارج خواهد شد. به همین دلیل مسئله معیشت را نمی‌توان تنها با افزایش حقوق حل کرد.

نکته مهم در سخنان نگاهداری

در سخنان رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس نکته‌ای وجود دارد که می‌تواند مبنای سیاست‌گذاری دقیق‌تری قرار گیرد. نگاهداری تأکید کرده است هر تصمیم اقتصادی باید با این پرسش سنجیده شود که چه کمکی به حفظ قدرت خرید مردم، تداوم تولید و اعتماد عمومی می‌کند. او همچنین تصمیم‌های متعارض، تأخیرهای اداری و تغییرات مکرر مقررات را از عواملی دانسته که می‌تواند هزینه فشارهای اقتصادی را افزایش دهد.

اگر همین معیار به‌صورت عملی وارد نظام تصمیم‌گیری شود، می‌تواند تفاوت مهمی ایجاد کند.

برای مثال پیش از اجرای یک سیاست اقتصادی باید مشخص شود اثر احتمالی آن بر قیمت مواد غذایی، اجاره، اشتغال و درآمد خانوار چیست. پس از اجرا نیز دولت باید بتواند گزارش دهد که سیاست مورد نظر چه نتیجه‌ای داشته است. در چنین الگویی، موفقیت یک طرح نه با تعداد جلسات برگزارشده یا میزان منابع اختصاص‌یافته، بلکه با تغییر واقعی در وضعیت خانوار سنجیده می‌شود.

حمایت‌هایی که تورم آنها را می‌بلعد

سیاست‌های حمایتی زمانی کارآمد خواهند بود که از دو طرف عمل کنند: هم درآمد خانوار را تقویت کنند و هم سرعت افزایش هزینه‌های ضروری را کاهش دهند.

اگر تنها سمت درآمد مورد توجه قرار گیرد، تورم می‌تواند بخش بزرگی از حمایت‌ها را خنثی کند. به همین دلیل حمایت از سبد غذایی، مسکن، درمان و حمل‌ونقل در کنار کنترل عوامل ایجادکننده تورم اهمیت پیدا می‌کند.

از سوی دیگر حمایت‌ها باید هدفمند باشند. توان اقتصادی یک کارمند با حداقل دریافتی، یک بازنشسته، یک خانوار دارای چند فرزند و یک مدیر با درآمد بالاتر یکسان نیست. افزایش یکسان پرداخت‌ها لزوماً به معنای حمایت عادلانه نیست. سیاست معیشتی زمانی مؤثرتر خواهد بود که منابع محدود بیشتر به خانوارهایی برسد که سهم هزینه‌های ضروری در بودجه آنها بالاتر است.

از اعلام برنامه تا اعلام نتیجه

شاید یکی از تغییرات ضروری در ادبیات سیاست‌گذاری اقتصادی نیز همین باشد. طی سال‌های گذشته مردم بارها درباره «بررسی»، «تدوین»، «پیگیری» و «برنامه‌ریزی» برای بهبود معیشت شنیده‌اند. این واژه‌ها بخشی طبیعی از فرآیند اداره کشور است، اما برای جامعه‌ای که با فشار اقتصادی مستمر مواجه است، دیگر به‌تنهایی کافی نیست. مرحله بعد باید اعلام نتیجه باشد.

اگر قرار است وضعیت حقوق کارکنان بازنگری شود، بهتر است پس از نهایی شدن طرح مشخص شود منابع آن از کجا تأمین می‌شود، چه گروه‌هایی مشمول می‌شوند، چه زمانی اجرا خواهد شد و مهم‌تر از همه، دولت انتظار دارد چه میزان از قدرت خرید ازدست‌رفته جبران شود.

همین منطق درباره کالابرگ، حمایت از بازنشستگان، یارانه‌ها و سایر سیاست‌های معیشتی نیز صدق می‌کند. هر طرح باید یک شاخص قابل سنجش داشته باشد تا چند ماه بعد بتوان درباره موفقیت یا ناکامی آن قضاوت کرد.

رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس گفته است «حفاظت از معیشت مردم بخشی از دفاع ملی است». اگر چنین تعریفی پذیرفته شود، سیاست معیشتی نیز باید از سطح یک موضوع اداری یا وعده دوره‌ای فراتر برود و به یکی از معیارهای اصلی ارزیابی تصمیمات اقتصادی تبدیل شود.

در نهایت، خانوارها اقتصاد را نه از خلال بخشنامه‌ها و جلسات، بلکه در فروشگاه، اجاره خانه، هزینه درمان و موجودی حساب بانکی خود تجربه می‌کنند. شاید به همین دلیل، مهم‌ترین تحول در سیاست معیشتی زمانی رخ دهد که به جای اعلام تعداد برنامه‌ها و طرح‌های جدید، بتوان از یک نتیجه ساده سخن گفت. اینکه قدرت خرید مردم واقعاً چقدر بهتر شده است؟

گزارش کمیسیون اجتماعی به هیأت‌رئیسه مجلس رسید

میدری در یک قدمی استیضاح

گروه سیاسی- احمد میدری، وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی به مرحله تازه‌ای از چالش با مجلس رسیده است. پس از ماه‌ها طرح انتقاد از عملکرد وزارتخانه، گزارش کمیسیون اجتماعی درباره تقاضای استیضاح وزیر به هیأت‌رئیسه مجلس ارسال شده و حالا تصمیم درباره ادامه این روند بر عهده هیأت‌رئیسه است.

عباس گودرزی، سخنگوی هیأت‌رئیسه مجلس، روز شنبه اعلام کرد گزارش کمیسیون اجتماعی درباره استیضاح وزیر کار وصول شده و بررسی و تصمیم‌گیری درباره استیضاح‌های مطرح‌شده از جمله دستورکارهای این هفته هیأت‌رئیسه خواهد بود. بنابراین برخلاف برخی روایت‌ها، هنوز نمی‌توان زمان مشخصی برای حضور میدری در جلسه استیضاح اعلام کرد و مرحله بعد به تصمیم هیأت‌رئیسه بستگی دارد.

پرونده‌ای که هشت ماه ادامه یافت

ماجرای استیضاح میدری البته تازه نیست. علی بابایی کارنامی، سخنگوی کمیسیون اجتماعی مجلس، گفته است یکی از درخواست‌های استیضاح از ۲۵ دی ۱۴۰۴ به این کمیسیون ارجاع شده بود، اما به دلیل شرایط کشور و تعامل میان مجلس و وزارت کار، رسیدگی به آن حدود هشت ماه به تأخیر افتاد. سرانجام با اصرار نمایندگان متقاضی، وزیر در کمیسیون حاضر شد تا درباره انتقادات مطرح‌شده توضیح دهد.

براساس گزارش‌های منتشرشده، توضیحات وزیر نتوانست نمایندگان متقاضی استیضاح را قانع کند و کمیسیون روند قانونی ارسال گزارش را ادامه داد. احمد بیگدلی، عضو کمیسیون اجتماعی نیز اعلام کرده است پرونده پس از بررسی در کمیسیون برای طی مراحل بعدی آماده شده است.

این روند نشان می‌دهد اختلاف میان بخشی از نمایندگان و وزارت کار از سطح تذکر و سؤال عبور کرده و اکنون به یکی از جدی‌ترین چالش‌های پارلمانی دولت تبدیل شده است.

اهمیت این استیضاح تنها به موقعیت یک وزیر محدود نمی‌شود. وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی یکی از گسترده‌ترین وزارتخانه‌های کشور است و سیاست‌های آن مستقیماً با زندگی میلیون‌ها کارگر، بازنشسته، مستمری‌بگیر و خانوار دریافت‌کننده حمایت‌های اجتماعی ارتباط دارد.

در گزارش‌های مربوط به استیضاح، مجموعه‌ای از موضوعات از جمله عملکرد صندوق‌های بازنشستگی و سازمان تأمین اجتماعی، وضعیت شرکت‌های زیرمجموعه، اجرای کالابرگ، نحوه دهک‌بندی خانوارها، سیاست‌های اشتغال و برخی انتصابات مدیریتی به عنوان محورهای انتقاد از عملکرد وزارتخانه مطرح شده است.

همین گستردگی سبب می‌شود ارزیابی عملکرد وزیر کار نیز پیچیده‌تر باشد. بخشی از مشکلات این حوزه، به‌ویژه بحران صندوق‌های بازنشستگی، وضعیت معیشتی کارگران و ناترازی‌های تأمین اجتماعی، مسائلی نیستند که در دوره مسئولیت یک وزیر ایجاد شده باشند. بسیاری از آنها مشکلات انباشته‌ای هستند که طی سال‌ها شکل گرفته‌اند. با این حال، منتقدان انتظار دارند وزارتخانه برای مدیریت این مشکلات برنامه روشن‌تر و عملکرد مؤثرتری داشته باشد.

استیضاح در روزهای سخت معیشت

زمان طرح استیضاح نیز قابل توجه است. افزایش هزینه‌های زندگی و فشار بر قدرت خرید خانوارها سبب شده حوزه مسئولیت وزارت کار بیش از گذشته زیر ذره‌بین قرار گیرد. تصمیم درباره دستمزد، وضعیت بازنشستگان، کالابرگ، یارانه‌ها و سیاست‌های رفاهی در چنین شرایطی حساسیت بیشتری پیدا می‌کند. از همین رو، جلسه احتمالی استیضاح می‌تواند فراتر از ارزیابی عملکرد شخص میدری، به محلی برای بحث درباره کارنامه سیاست‌های اجتماعی و رفاهی دولت تبدیل شود.

در مقابل، یک پرسش مهم نیز پیش روی مجلس قرار دارد. اینکه تغییر وزیر تا چه اندازه می‌تواند مشکلات ساختاری این حوزه را برطرف کند؟ استیضاح یکی از ابزارهای نظارتی مجلس است، اما حل مسائلی مانند ناترازی صندوق‌های بازنشستگی، تأمین منابع سازمان تأمین اجتماعی و حفظ قدرت خرید کارگران نیازمند تصمیماتی است که از حوزه اختیارات یک وزارتخانه فراتر می‌رود.

به همین دلیل، اگر استیضاح به صحن برسد، انتظار می‌رود بحث اصلی تنها درباره رفتن یا ماندن یک وزیر نباشد؛ بلکه مشخص شود چه بخشی از مشکلات موجود حاصل عملکرد مدیریتی وزارتخانه و چه بخشی نتیجه شرایط عمومی اقتصاد و مشکلات انباشته‌شده سال‌های گذشته است.

اکنون توپ در زمین هیأت‌رئیسه مجلس است. تصمیم روزهای آینده مشخص خواهد کرد که پرونده میدری وارد مرحله نهایی استیضاح می‌شود یا بار دیگر فرصتی برای تعامل دولت و مجلس فراهم خواهد شد. در هر دو صورت، آنچه برای کارگران، بازنشستگان و حقوق‌بگیران اهمیت بیشتری دارد، نتیجه‌ای است که این فرآیند در سیاست‌های رفاهی و معیشتی کشور بر جای خواهد گذاشت.

اخبار

سه لایحه دولت روی میز مجلس

معاون امور تقنینی معاونت امور مجلس رئیس‌جمهور از تقدیم سه لایحه از سوی دولت به مجلس شورای اسلامی خبر داد.

سیدکاظم دلخوش اباتری روز شنبه در گفت‌وگو با ایرنا درباره این سه لایحه گفت: نظر به تمایل دولت‌های جمهوری اسلامی ایران و جمهوری ازبکستان به تحکیم روابط دوستانه و با توجه به نقش روابط اقتصادی و تجاری در تحکیم همکاری‌های منطقه‌ای و توسعه پایدار و تأمین منافع کشورها و به‌منظور تشویق و تسهیل گسترش همکاری‌های اقتصادی و تجاری و نیز با عنایت به اهمیت گسترش روابط تجاری در توسعه اقتصادی کشورها و نظر به ثمربخش بودن استقرار بستر قانونی برای فعالیت‌های تجاری بین اتباع و همچنین ایجاد تسهیلات مناسب در روابط اقتصادی میان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ازبکستان به پیشنهاد وزارت صنعت، معدن و تجارت و با تصویب هیات وزیران و در اجرای اصول (۷۴)، (۷۷) و (۱۲۵) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران دو فقره لایحه با عناوین «موافقت‌نامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ازبکستان در زمینه همکاریهای تجاری و اقتصادی» و «موافقت‌نامه تجارت ترجیحی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ازبکستان» از سوی رئیس جمهور محترم برای تصویب و انجام تشریفات قانونی به مجلس شورای اسلامی ارسال گردید.

-معاون امور تقنینی معاونت امور مجلس رئیس جمهور ادامه داد: لایحه تعیین محدوده منطقه آزاد تجاری- صنعتی چابهار به پیشنهاد وزارت راه و شهرسازی و دبیرخانه شورای‌عالی مناطق آزاد تجاری-صنعتی و ویژه اقتصادی و در اجرای اصول (۷۴)و(۷۷) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در هیات وزیران تصویب و از سوی رئیس جمهور برای انجام تشریفات قانونی به مجلس شورای اسلامی ارسال شد. وی درباره لایحه محدوده منطقه آزاد تجاری- صنعتی چابهار گفت: با عنایت به اهداف قانون ایجاد شهرهای جدید، سیاست‌های توسعه متوازن سکونت‌گاه‌های انسانی و نقش شهر جدید تیس به عنوان یکی از محورهای توسعه‌ای شرق کشور تحت مدیریت شرکت مادرتخصصی عمران شهرهای جدید و از آنجاکه ورود اراضی شهر مذکور به محدوده منطقه آزاد چابهار موجب تداخل ماموریت‌های قانونی وزارت راه و شهرسازی با سازمان منطقه آزاد، اختلال در نظام مدیریت زمین و مغایرت با طرح‌های توسعه شهری و منطقه‌ای است و نظر به ضرورت جلوگیری از موازی کاری نهادی، حفظ انسجام مدیریتی، تأمین امنیت سرمایه‌گذاری و تحقق سیاست‌های کلان آمایش سرزمین، لایحه مذکور تنظیم شده است.

آخرین وضعیت برگزاری انتخابات شوراها

رئیس هیات مرکزی نظارت بر انتخابات شوراها تاکید کرد: مقرر شده است که ستاد انتخابات کشور، یعنی وزارت کشور، شهرهایی را که آمادگی برگزاری انتخابات دارند را به ما اعلام کند و در اولین فرصت انتخابات برگزار شود.

محمد صالح جوکار، رئیس هیات مرکزی نظارت بر انتخابات شوراها، در گفت‌وگو با ایسنا درباره آخرین وضعیت برگزاری انتخابات شوراها و همچنین درباره تاریخ پیشنهادی برگزاری انتخابات گفت: شورای عالی امنیت ملی نظر خود را نسبت به برگزاری انتخابات شوراها اعلام کرد. در این زمینه هیات مرکزی نظارت بر انتخابات شوراها جلسه مشترکی با ستاد انتخابات کشور تشکیل داد. بعضی از نقاط کشور آمادگی برگزاری انتخابات را دارند، اما بعضی از مناطق به دلیل شرایط جنگی موجود، شرایط لازم برای برگزاری انتخابات را ندارند.

وی در ادامه اظهار کرد: قرار شد ستاد انتخابات کشور، یعنی وزارت کشور، شهرهایی را که آمادگی برگزاری انتخابات دارند و همچنین شهرهایی را که آمادگی ندارند، به ما اعلام کند. پس از اعلام این موارد، در یک جلسه مشترک جمع‌بندی خواهیم کرد و ان‌شاءالله درباره تاریخ نهایی برگزاری انتخابات تصمیم‌گیری می‌شود. رئیس کمیسیون اموراخلی کشور و شوراها در مجلس با بیان اینکه ممکن است در برخی شهرها انتخابات برگزار شود اما در برخی شهرهای دیگر فعلاً امکان برگزاری انتخابات وجود نداشته باشد افزود: برگزاری انتخابات منوط به نظر وزارت کشور درباره میزان آمادگی شهرها است.تاریخ برگزاری انتخابات در اولین فرصت برای شهرهایی که آمادگی برگزاری انتخابات را دارند، تعیین خواهد شد. جوکار در پاسخ به این پرسش که آیا برگزاری انتخابات در دو هفته ابتدایی آبان ماه صحت دارد گفت: تلاش ما بر این است که در اولین فرصت انتخابات برگزار شود. انتخابات در شهرهایی که در حال حاضر برگزار نمی‌شود، به بعد از فراهم شدن شرایط لازم موکول خواهد شد.

پیام رئیس‌جمهوری به سی و سومین اجلاس سراسری نماز

نماز را از یک عمل فردی به فرهنگی جاری تبدیل کنیم

رئیس جمهور با یادآوری نقش خانواده‌ها و نهادهای فرهنگی و اجرایی در ترویج فرهنگ نماز میان نسل جدید با زبان معرفت، محبت و اقناع و همچنین بهره‌گیری از ظرفیت‌ها و امکانات نوین تصریح کرد: امروز نیاز داریم نماز را از یک عمل فردی به فرهنگ جاری در زندگی تبدیل کنیم و آثار آن را در اخلاق، عدالت، خدمت، امانت داری، امید و همدلی جامعه ببینیم.

به گزارش ایسنا، مسعود پزشکیان در پیامی به سی و سومین اجلاس سراسری نماز، با بزرگداشت مقام شامخ رهبر شهید و تقدیر از همه دست‌اندرکاران این رویداد والای معنوی افزود: این اجلاس که با موضوع «اقامه نماز در اندیشه و عمل امام شهید حضرت آیت‌الله خامنه‌ای (رضوان‌الله علیه)» برگزار می‌شود، فرصتی ارزشمند برای بازخوانی جایگاه نماز در اندیشه و سیره آن رهبر شهید است؛ سیره‌ای که در آن، نماز از یک فریضه فردی فراتر می‌رود و با خودسازی، امید، استقامت و ساختن جامعه‌ای صالح پیوند می‌خورد.

رئیس جمهور با تأکید بر اینکه جامعه‌ای که در آن نماز اقامه می‌شود، باید جامعه‌ای اخلاقی‌تر، مسئول‌تر و برخوردار از کرامت و عدالت باشد، تصریح کرد: امروز که کشور عزیز ما بیش از هر زمان به آرامش، امید، همدلی و تاب‌آوری نیاز دارد، فرهنگ نماز سرمایه‌ای بی‌بدیل برای تقویت صبر، توکل، انسجام و مسئولیت‌پذیری است و می‌تواند دل‌ها را به یکدیگر نزدیک و جامعه را در برابر دشواری‌ها استوارتر کند.

متن پیام رئیس جمهور به شرح زیر است:

نماز، تجلی پیوند عمیق انسان با خداوند و از روشن‌ترین جلوه‌های بندگی و عبودیت الهی است که در منظومه معارف اسلامی، سرچشمه‌ای برای خودسازی، تهذیب اخلاق و اصلاح زندگی فردی و اجتماعی انسان به شمار می‌آید.

نماز، دل را به یاد خدا آرام می‌کند، ایمان را ژرف می‌سازد، اراده را استوار می‌دارد و امید را در جان انسان زنده نگه می‌دارد. از همین‌رو، آثار نماز باید در صداقت و امانت‌داری، رعایت حق‌الناس، عدالت‌خواهی و خدمت صادقانه به مردم نمایان شود. جامعه‌ای که در آن نماز اقامه می‌شود، باید جامعه‌ای اخلاقی‌تر، مسئول‌تر و برخوردار از کرامت و عدالت باشد.

امروز که کشور عزیز ما بیش از هر زمان به آرامش، امید، همدلی و تاب‌آوری نیاز دارد، فرهنگ نماز سرمایه‌ای بی‌بدیل برای تقویت صبر، توکل، انسجام و مسئولیت‌پذیری است و می‌تواند دل‌ها را به یکدیگر نزدیک و جامعه را در برابر دشواری‌ها استوارتر کند.

فرهنگ نماز از خانواده و مدرسه آغاز می‌شود و در مسجد، دانشگاه، محیط کار و همه عرصه‌های اجتماعی استمرار می‌یابد. نسل جدید بیش از آنکه نماز را از توصیه‌ها بیاموزد، آن را در رفتار و منش بزرگان خود می‌بیند. از این‌رو، خانواده‌ها و نهادهای فرهنگی و اجرایی، هر یک در ترویج این فرهنگ وظیفه دارند و باید با زبان معرفت، محبت و اقناع و با بهره‌گیری از ظرفیت‌ها و امکانات نوین، زمینه انس بیشتر نسل جوان با نماز را فراهم کنند.

این اجلاس که با موضوع «اقامه نماز در اندیشه و عمل امام شهید حضرت آیت‌الله خامنه‌ای (رضوان‌الله علیه)» برگزار می‌شود، فرصتی ارزشمند برای بازخوانی جایگاه نماز در اندیشه و سیره آن رهبر شهید است؛ سیره‌ای که در آن، نماز از یک فریضه فردی فراتر می‌رود و با خودسازی، امید، استقامت و ساختن جامعه‌ای صالح پیوند می‌خورد. بازخوانی این سیره برای نسل امروز، آنگاه ثمربخش‌تر خواهد بود که از بیان سخنان فراتر رود و نماز را در تجربه زیسته، رفتار و منش ایشان، به عنوان الگویی عملی برای زندگی فردی و اجتماعی بازشناسی کند.

رهبر شهید در پیام خود به آخرین اجلاس نماز، با تبیین جایگاه این فریضه می‌فرمایند: «نماز آنگاه که با آداب خود همچون خشوع و دل‌سپاری به معبود انجام می‌گیرد، دل را آرام و اراده را مستحکم و ایمان را ژرف و امید را زنده می‌کند و سرنوشت انسان در دنیا و آخرت وابسته به چنین دل، اراده، ایمان و امیدی است.» این نگاه، جایگاه نماز را در پیوند میان ایمان و زندگی آشکار می‌سازد؛ پیوندی که انسان را برای انجام وظایف خود، رعایت حقوق مردم و حرکت در مسیر خیر و صلاح جامعه، استوارتر و مسئولانه‌تر می‌سازد. امروز نیاز داریم نماز را از یک عمل فردی به فرهنگی جاری در زندگی تبدیل کنیم و آثار آن را در اخلاق، عدالت، خدمت، امانت‌داری، امید و همدلی جامعه ببینیم. حقیقت اقامه نماز این است که از محراب به متن زندگی راه یابد و انسان و جامعه را به سوی صلاح و تعالی رهنمون شود.

با بزرگداشت مقام شامخ رهبر شهید و تقدیر از همه دست‌اندرکاران برگزاری این رویداد والای معنوی، امیدوارم با الهام از اندیشه و سیره ایشان و با همراهی خانواده‌ها، نهادهای تربیتی و فرهنگی و عموم مردم، شاهد گسترش فرهنگ نماز و آثار سازنده آن در زندگی فردی و اجتماعی مردم عزیز ایران باشیم.